Omul şi Atomul – George Lazăr

14 June 2009 138 views No Comment Vote

Dacă ar fi fost o persoană căreia să nu-i pese, Joachim Farmer n-ar fi ascultat ştirile dimineaţa, înainte de a merge la serviciul său tihnit, de funcţionar public, unde-şi făcea conştiincios treaba, vreme de opt ore pe zi, cinci zile pe săptămână. Cu sentimentul că, informându-se, îşi face până la capăt datoria faţă de comunitatea locală care îi plătea salariul, le-a ascultat cu o ureche, în timp ce-şi sorbea cafeaua, aşa cum făcea în fiecare dimineaţă, de cinci ani de cînd se mutase în măruntul Farwell, cu cei trei sute de mii de locuitori ai săi. Mărunt e un mod de a spune, însa firesc pentru cineva care venea din megalpolisul L.A.

Aşa, de la radio, a aflat de norul radioactiv care plana de trei zile peste oraş.

La început nu i-a venit să creadă. Autorităţile făcuseră tot posibilul să ascundă locuitorilor sumbra ştire, chipurile pentru a evita panica, însa un reporter curajos aflase şi o difuzase imediat. Iar acum, autorităţile, întrebate de acelaşi brav reporter, dădeau din colţ în colţ. Îşi termină grăbit cafeaua şi ieşi preocupat din casă, uitînd să încuie uşa în urmă. Serviciul său se afla la doar zece minute de mers pe jos; nu lua niciodată maşina ca să ajungă la birou, zicîndu-şi că puţină mişcare nu strică.

În cap înca îi răsunau teoriile vehiculate la ştiri: că ruşii sau poate chinezii detonaseră o bombă nucleară iar armata ţinea totul secret. Sau, dimpotrivă, că tot armata făcuse o greşeală şi scăpase de sub control o rachetă cu ogivă nucleară iar acum încercau să muşamalizeze incidentul. Sau că avusese loc un accident grav la centrala nuclearo-electrică de la poalele muntelui Up Forwell, aflată la nici zece mile de oraş iar guvernul, dominat de oligarhii energiei, făcea tot posibilul să şteargă urmele.

Joachim simţi mînia cum creşte în el. Îl cuprinse o furie cum nu mai cunoscuse niciodată: guvernul federal, ale cărui legi le respecta cu atîta sfinţenie că nu primise nici măcar vreo amendă de circulaţie, căruia îi plătea impozite şi pe care îl votase, îi înşelase încrederea. Lui şi celorlalţi locuitori – încrederea a trei sute de mii de buni americani care trăiau şi munceau în Farwell. Lumea din jur dispăru; nu mai exista decât el şi furia sa colosală. Abia remarcă zeci sau poate sute de alţi oameni nervoşi care mergeau reflex în aceeaşi direcţie ca şi el, anume spre primărie. În schimb nu mai remarcă momentul în care s-a transformat, împreuna cu ceilalţi, aşa cum în urmă cu aproape două sute de ani profeţise Gustave LeBon, într-un simplu element al unei mulţimi furibunde, formată din oameni la fel de furioşi ca şi el, practic condamnaţi la o moarte dureroasă, prin iradiere, fără ca nimeni să fi avut măcar decenţa să le-o spună.

Privi cu ochi injectaţi de ură, alături de ceilalţi, primăria, fără să o mai recunoască, deşi în clădire se afla şi biroul său de funcţionar pe care îl împarţea cu alţi şapte colegi. Din pumnii încleştaţi amarnic îi izvorîră şuviţe de sînge provocate de unghiile adînc înfipte în carne. Adrenalina urcă clocotitor în creier, iar furia faţă de autorităţi atinse paroxismul cînd îşi aminti ultimele cuvinte, auzite înainte de a ieşi din casă, ale reporterului de la ştiri: în aceste zile fiecare locuitor din Farwell ar fi putut avea deja în corp un gram sau mai mult de substanţe radioactive, care pătrunseseră prin aerul respirat, prin apă sau alimente, toate infestate.

Deja în piaţa din faţa primăriei se adunaseră mii de oameni furioşi pe autorităţi şi încă mai continuau să sosească. Rîndurile se strîngeau tot mai mult; devenise imposibil chiar şi pentru un ac aruncat în mulţime să atingă pămîntul. Piaţa centrală devenise absolut neîncăpătoare pentru toţi cei care vroiau să îşi strige în cor furia de a fi devenit morţi înca vii în faţa primarului, a consilierilor, a guvernatorului, a congressmenilor sau chiar a preşedintelui însuşi.

Însă la balconul imens al clădirii, de unde de obicei politicieni îşi ţineau discursurile sforăitoare şi mincinoase sau adresau urale ipocrite de Ziua Recunoştinţei sau de Crăciun, de această dată nu veni nimeni. În schimb, politicienii trimiseseră camioanele cu prelate verde bălţat, pline cu soldaţi din Garda Naţională care începură imediat să desfăşoare bariere de sârmă ghimpată, cu care să protejeze primăria. Puseseră pe poziţii şi câteva tunuri cu apă, în ideea de a descuraja eventualii amatori de geamuri sparte. Cineva a strigat ceva neinteligibil. Poate îl lovise unul din soldaţi. Poate se sufoca în înghesuială. Poate nu îşi accepta sfârşitul. Sau poate pur şi simplu se revoltase.

Era mai mult un răget, ca al unui animal rănit, fără nimic uman în el, care a fost imediat reluat de mii de elemente ale mulţimii care dobândise individualitatea, furând-o în schimb pe cea a oamenilor din care se compunea. Un imens urlet colectiv, ieşit la unison din mii de guri, făcu să vibreze pereţii primăriei şi ai clădirilor din jur. Îngroziţi, sau poate doar impresionaţi, şirurile de soldaţi impersonali, cu chipurile ascunse după măştile de protecţie chimică şi radiologică, au făcut un pas înapoi. Acela a fost momentul în care s-a declanşat reacţia în

lanţ. Miile de grame de substanţă radioactivă, aflate în tot atîtea mii de trupuri fierbinţi, strîns înghesuite, au atins masa critică.

Explozia atomică a vaporizat totul în tăcere: primărie, mulţimea cu care se contopise Joachim, oraşul Farwell. Apoi tunetul detonării, care a înlocuit miile de glasuri contopite în imensul strigăt final, s-a rostogolit din nori, lăsînd în urmă doar ciuperca nucleară, deformată de unda de şoc reflectată de muntele Up Forwell, ca un gigantic semn de întrebare.

George Lazăr

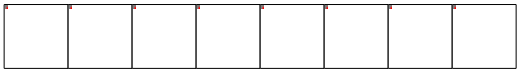

Leave your response!

Add your comment below, or trackback from your own site. You can also subscribe to these comments via RSS.

Be nice. Keep it clean. Stay on topic. No spam.

Name (required)

Mail (will not be published) (required)

Website (optional)

You can use these tags:
<a href="" title=""> <abbr title=""> <acronym title=""> <b> <blockquote cite=""> <cite> <code> <del datetime=""> <i> <q cite=""> <strike>

This is a Gravatar-enabled weblog. To get your own globally-recognized-avatar, please register at Gravatar.

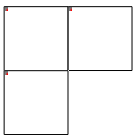

CAPTCHA Code

Articole SRSFF (RSS)

Comentarii (RSS)

sondaj

Cum consideraţi gestul SRSFF de a oferi gratuit, la lansare, volumul "Alte ţărmuri"?

- Un gest de generozitate pentru sefeul românesc (78%, 112 Votes)

- Un gest frumos, dar inutil într-o lume mercantilă (13%, 18 Votes)
- O excentricitate marca SRSFF (6%, 8 Votes)
- Un gest de prost gust, sper sa nu se mai repete (3%, 5 Votes)

Total Voters: **143**

Vote

Loading ...

- Polls Archive

arhiva

Select Month June 2010 (16) May 2010 (32) April 2010 (27) March 2010 (22) February 2010 (13) January 2010 (15) December 2009 (21) November 2009 (23) October 2009 (28) September 2009 (18) August 2009 (22) July 2009 (26) June 2009 (27)

rubrici

- Autor X (1)
- Contra-editorial (3)
- Cronici (36)
- Editorial (44)
- Eveniment (16)
- Fandom (60)
- Mapamond (27)
- Profil (9)
- ProspectArt (12)
- Proză (44)
- Surfer (42)

calendar

June 2010

M	T	W	T	F	S	S
« May						
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

SRSFF recomandă: de ascultat

-

Exploratorii lumii de mâine - realizator: Ştefan Ghidoveanu - În a doua şi a patra sâmbătă din fiecare lună, de la ora 13:15

SRSFF recomandă: de citit

-

În fiecare vineri - Rubrica de science-fiction şi fantasy

SRSFF recomandă: reviste online şi site-uri

-
-
-
-
-
-
-
-
-

edituri & librării recomandate de SRSFF

-
-
-
-
-

bloguri recomandate

- Bebe şi Voicu
- Biblioteca Babel
- Blog de cărţi
- Blogul editurii Nemira
- Blogul lui Feri
- Capricornk13
- Colierul de perle al bunicii

- Cu musca la arat
- Culturalsflearnings
- Cum vă place
- Horia Gârbea
- Horia Nicola Ursu
- SciFiBlog
- Ştefana Czeller
- Stil, substantiv
- Ţesătorul

etichete

Ştefana Czeller Ştefan Ghidoveanu Alexandru Ungureanu Alex Popescu Ana Antonescu Angelo Mitchievici Antuza Genescu Balin Feri Cătălin Sturza Cornel Secu Costel Baboş Cristian M. Teodorescu Cristian Tamaş Cristian Tudor Popescu Daniel Dociu Danuţ Ungureanu Dario Pecarov Diana Alzner Doina Hanu Dragoş C. Butuzea Dragoş Jieanu Dumitru Cl. Stătescu Gheorghe Rogoz Gregory Benford Helion Horia Gârbea Ion Hobana Laura Sorin Lino Aldani Liviu Radu Luciana Grosu Mihai Dan Pavelescu Mihai Iovănel Mircea Opriţă Mugur Cornilă Paul Cernat ProspectArt Proză Rudi Kvala science-fiction Sebastian A. Corn Silviu Genescu Sorin Camner tehnici literare Victor Martin

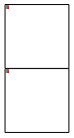

You need to log in to vote

The blog owner requires users to be logged in to be able to vote for this post.

Alternatively, if you do not have an account yet you can create one here.

Powered by Vote It Up

cele mai recente articole

- Stil, substantiv (9. Tratează-te de adjectivită!)
- ProspectArt – vineri 25 iunie
- Dragoş Jieanu la SRSFF
- Bo – Gheorghe Rogoz
- Autodafé la ProspectArt

Cele mai comentate articole

- Aşteptările cititorului (amator) de science-fiction
- Anglomania salvează România
- Omohom - Cristian Tudor Popescu

- Cormac McCarthy-Drumul
- Bicicleta, maşina de speriat scriitori

comentarii recente

- Aspoiu on Seniorii imaginaţiei
- Dorian on Seniorii imaginaţiei
- Victor MARTIN on Nautilus – iunie
- Flavian Petraru on Brandon Sanderson – Elantris
- Kvala on ΠανΓαια

Powered by WordPress | Log in | Entries (RSS) | Comments (RSS) | Arthemia theme by Michael Jubel | Distributed by eBlog Templates